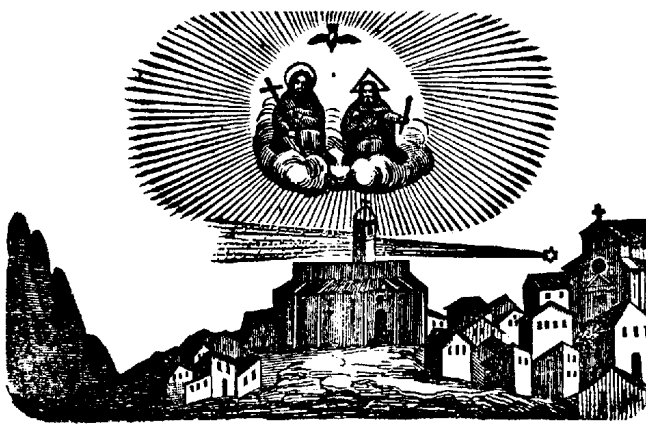

1. UNA MICA D'HISTÒRIA

L'any 1333 va començar a Catalunya un període de freqüents sequeres. La del 1336 va ser especialment greu al Bages, on es van perdre les collites, molta gent va passar fam i molts varen emigrar. L'any següent també va ploure molt poc i s'agreujà encara més la situació dels manresans, que van fer una peregrinació col·lectiva a Montserrat demanant la pluja.

El Consell de la ciutat va creure que, per evitar en el futur aquestes calamitats, la solució era portar aigua del Llobregat fins a Manresa. Es va encarregar el projecte d'una sèquia i un cop fet es va presentar al rei Pere III, que autoritzà la seva construcció el 1339. Les obres van començar el mateix any.

El Bisbe de Vic, senyor del terme de Sallent, va prohibir les obres a les seves terres, però no el van obeir i com a càstig va imposar penes espirituals: les esglésies de Manresa van quedar tancades, i va excomunicar els consellers de la ciutat i els dirigents de les obres. Malgrat tot la construcció de la Sèquia va tirar endavant.

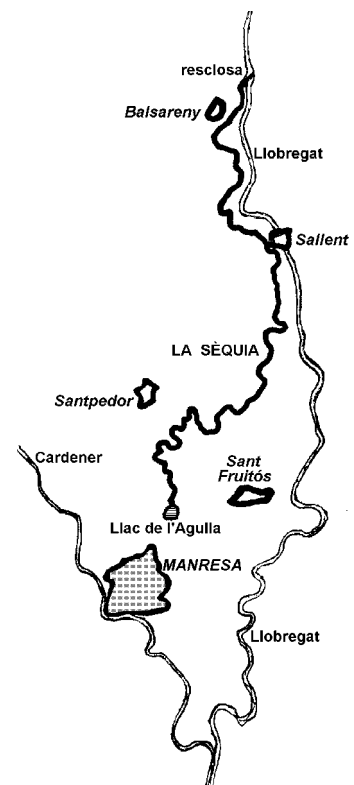
Segons una llegenda, el 21 de febrer del 1345 un globus de llum vingué de Montserrat i entrà a l'església del Carme. Aquest fet va ser interpretat com a senyal diví i el Bisbe aixecà el càstig que suportava la ciutat. La "festa de la Llum" commemora aquest fet.

Les obres van acabar el 1383. La Sèquia tenia més de 26'7 quilòmetres de llarg, i un desnivell de 10 m. El cabal concedit era aproximadament d'un metre cúbic per segon. Era una obra molt important per a l'època, amb nombrosos ponts, aqüeductes i un túnel. Amb el temps, s'han cobert alguns trams i s'hi han fet petites obres, però la major part del recorregut conserva l'estructura original.

Amb la Sèquia, Manresa disposava de tanta aigua com necessitava per al consum de persones i animals, per als tallers dels artesans, moure els molins de la ciutat, i convertir en regadiu una gran extensió de terres que abans eren de secà. Gràcies a aquesta aigua la ciutat va créixer i la vida dels manresans va millorar.

Des del segle XIV fins ara mai ha faltat aigua a Manresa.

El 1974 es va inaugurar als afores de Manresa l'estany artificial de l'Agulla, que s'omple amb l'aigua de la Sèquia i serveix com a reserva d'aigua per a la ciutat.

1.1 UNA MICA D'HISTÒRIA

1. En quin poble comença el recorregut de la Sèquia? .....

2. En quin segle i per quin motiu va ser construïda la Sèquia? .....

.....

.....

.....

3. Explica què commemora la "Festa de la Llum" .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. Si el riu Cardener passa pel costat de Manresa, per què creus que van agafar l'aigua del Llobregat, que és més lluny? .....

.....

.....

5. Quin any es va construir el llac de l'Agulla? ..... Quina és la seva funció?

.....

.....

.....